

Det Internationale Sekretariat

Notits til SAU om De Økonomiske Råds forårsrapport 2023

Sammenfatning

D. 30 august 2023 kl. 10:15 vil formandskabet for De Økonomiske Råd (nedenfor vismændene) præsentere Skatteudvalget (SAU) for deres seneste rapport, dvs. Dansk Økonomi, forår 2023.

Vismændene vil på mødet fokusere på de dele af rapporten, der er særligt relevante for SAU herunder ikke mindst kapitel 4 i rapporten, hvor vismændene kritiserer Finans- og Skatteministeriets beregninger af konsekvenserne af at ændre selskabsskatten. Ministerierne antager, at selskabsskatten virker fordelingsmæssigt neutralt. I følge vismændene virker selskabsskatten derimod som en progressiv skat. Vismændene fremlægger også argumenter for, at de offentlige finanser vil svækkes mere, end ministerierne lægger til grund ved en reduktion af selskabsskatten.

Nærværende notat er udarbejdet til brug for mødet mellem SAU og vismændene. Således følger nedenfor et kort referat af rapporten, og 7 forslag til vinkler til spørgsmål motiveres:

Vinkel 1: Betyder vismændenes kritik, at metoden til beregningen af fordelings effekterne af en CO₂-afgift også skal ændres?

Vinkel 2: Er aftalen om: Grøn skattereform for industri mv. fra 24 juni 2022 overfinansieret?

Vinkel 3: Vil produktivitetstigninger aldrig påvirke den finanspolitiske holdbarhed – heller ikke dem, der måtte følge af en reduktion af topskatten?

Vinkel 4: Vil jeres anbefalinger ikke også lede til, at arve- og aktieindkomstskatten – i modsætning til i dag – må forudsættes at påvirke det indenlandske investeringsomfang?

Vinkel 5: Er der ikke forskel på tilbageløbet på kort og på langt sigt?

Vinkel 6: Vil ufuldkommen konkurrence nødvendigvis lede til ren profit?

Vinkel 7: Hvor robust er antagelsen om, at kapitalejere og lønmodtagere deler byrden ved en selskabsskattestigning fifty-fifty?

Vismændene har allerede fremlagt deres rapport for Finansudvalget. Finansudvalget har som opfølgning på vismændenes kritik efterfølgende stillet en række spørgsmål til finansministeren, jf. bilag 1. Finansministerens gennemgående svar er, at ministeriet først vil kunne tage stilling til kritikken, når ministeriet har haft tid til at gennemgå rapporten grundigt.

21. august 2023

Kathrine Lange
Økonomisk chefkonsulent
Kathrine.Lange@ft.dk
+45 3337 3323

Aktuelle skatte- og afgiftspolitiske tiltag

I kapitel I kommenterer vismændene på en række aktuelle økonomiske politiske tiltag, hvoraf en væsentlig del indgår i regeringsgrundlaget fra december 2022. Nedenfor fokuseres på de skatte- og afgiftspolitiske initiativer.

Vismændene kritiserer forslaget om, at **reducere skatten på virksomheds-overdragelser indenfor familien** for at tilskynde til at fastholde familieejerskab af skattemæssige årsager. Det vil ifølge vismændene have en negativ produktivitetsvirkning, idet det kan lede til en mindre effektiv virksomhedsledelse. Den lavere produktivitet, kan lede til lavere løn og dermed reducere arbejdsudbuddet. Dermed vil de offentlige finanser blive svækket mere, end den umiddelbare lempelse tilsiger.¹

I regeringsgrundlaget foreslås også at anvende 1 mia. kr. til blandt andet at give virksomheder et **større skattemæssigt fradrag for deres udgifter til forskning og udvikling (F&U)**, hvis der kan findes finansiering ved besparelser på den øvrige erhvervsstøtte. Vismændene er også forholdsvis kritiske overfor dette, idet de pointerer, at regeringen først bør fremlægge dokumentation for, at de positive effekter af at øge det nuværende fradrag yderligere er forholdsvis store. Det skal ikke mindst ses i lyset af, at tiltaget skal finansieres.¹

I regeringsgrundlaget foreslås også en **omlægning af topskatten**, så marginalskatten sænkes for personer, der i dag betaler topskat, mens marginalskatten hæves for indkomster over 2½ mio. kr. Vismændene pointerer, at omlægningen afspejler en afvejning mellem effektivitet og fordeling, men at fordelingsvirkningen af den øgede skat for de højeste indkomster dog er højest usikker, da mange i højindkomstgruppen kan omklassificere lønindkomst til aktieindkomst og derved omgå skattestigningen. Hvis ikke regeringen konsekvent tager hensyn til dette, kan indtægterne for statskassen også vise sig at være mindre end antaget i ministeriernes beregninger af tiltagets konsekvenser.

Vismændene kommenterer også på en række allerede indgående aftaler herunder den **kilometerbaserede afgift for tung vejtransport**. Vismændene vurderer, at den kilometerbaserede afgift er hensigtsmæssig, men at satserne er for lave, idet de negative effekter ved kørslen er større end afgiftsni-

¹ Det skal i den forbindelse fremhæves, at ministerierne netto ikke indregnede adfærdseffekter, da arveafgiften ved generationsskifter blev skærpet som led i Finansloven for 2020, jf. L76 samling 2019-20. Det blev begrundet med, at forslaget ganske vist skærpede beskatningen, hvilket reducerer væksten, men samtidig indebærer forslaget også en mere ensartet beskatning på tværs af overdragelsesformer, hvilket ifølge Skatteministeriet vil give anledning til en positiv adfærdseffekt.

veauet. Vismændene pointerer dog samtidig, at kilometerafgiften ikke bør afhænge af CO₂-udledningen, der reguleres mere målrettet gennem brændstofafgifter.

Kapitel 4: Virkninger af selskabsskat

Vismændene præsenterer deres vurdering af ministeriernes regneprincipper for adfærdsændringer ved ændring i selskabsbeskatningen. Kapitlet er et led i formandskabets opgave med at vurdere centraladministrationens konsekvensvurderinger af økonomisk-politiske tiltag.

Helt overordnet kritiserer vismændene ministerierne for ikke at have fremlagt en lettilgængelig og samlet dokumentation for regneprincipperne ved ændringer i selskabsskatten.

Selskabsskatten påvirker økonomien gennem mange og komplekse kanaler. Vismændene vurderer, at ministerierne i deres beregninger tager hensyn til de væsentligste kanaler, dvs. selskabsskattens betydning for det indenlandske investerings-, produktions- og lønniveau og dermed også arbejdsudbudet og indkomstfordelingen. Ligeledes er vismændene enige med ministerierne i, at selskabsskatten påvirker virksomhedernes tilbøjelighed til at placere overskuddet i andre lande (international overskudsflytning).

Vismændene forholder sig imidlertid forholdsvis kritisk til ministeriernes beregninger af den anslåede størrelse af disse adfærdseffekter. Vismændene kritiserer ikke bare de konkrete beregninger for ikke at bygge på den nyeste viden, de kritiserer også ministerierne for at anvende en række ikke begrundede/udokumenterede parameterværdier. Endelig vurderer Vismændene, at beregningerne på visse områder er direkte inkonsistente. Det gælder ikke mindst i forhold til spørgsmålet, om hvorvidt selskabsskatten nedvæltes i lønniveauet, jf. nedenfor.

Overvæltes selskabsskatten i lønniveauet?

I beregningen af konsekvenserne for indkomstfordelingen antager centraladministrationen, at kapitalejerne/investorerne slet ikke bærer en del af skattebyrden ved selskabsbeskatningen, jf. boks 1.

Boks 1: Hvordan kan selskabsskatten blive nedvæltet i lønniveauet?

I den modelramme, som centraladministrationen ræsonnerer indenfor, når de fordelingsmæssige konsekvenser af ændringer af selskabsskatten skal analyseres, antager centraladministrationen, at virksomhederne på grund af konkurrencesituationen i forhold til udlandet ikke kan ændre prisen på deres varer. Samtidig forudsættes det, at vi her i Danmark skal betale investorerne en given pris – efter selskabsskat – ”for en kroners ekstra maskine” – ellers ”forsvinder” investeringerne ud af landet.

Hvis vi sætter selskabsskatten op, vil det dermed alene lede til, at afkastet *før* selskabsskat skal stige tilsvarende. Skattestigningen rammer således ikke investorerne. De vil (på sigt) få det samme efter-skat-afkast.

En stigning i selskabsskatten vil dermed alene medføre, at (det reale) førskat-afkastkrav til det indenlandske kapitalapparat (eksempelvis maskiner og bygninger) stiger. Skal afkastet stige, skal der anvendes mere arbejdskraft pr. maskine: Man kan sige, at antallet af mænd pr. skovle skal stige.² Det betyder, at arbejdskraften bliver mindre produktiv, hvilket leder til et faldende lønniveau. Det lavere lønniveau leder til et lavere arbejdsudbud og dermed til en lavere beskæftigelse.

Når lønniveauet i den private sektor falder, vil lønniveauet i den offentlige sektor også falde, ligesom indkomstoverførslerne på grund af den såkaldte satsregulering også bliver lavere. Dermed vil en stigning i selskabsskatten påvirke det generelle lønniveau og indkomstoverførslerne. I ministeriernes fordelingsanalyser reduceres løn og indkomstoverførsler proportionalt, hvormed selskabsskatten som udgangspunkt bliver fordelingsmæssig neutral.

Denne antagelse om såkaldt 100-pct.-lønnedvæltning bygger på en forudsætning om, at markederne er kendetegnet ved såkaldt fuldkommen konkurrence: Investorerne forlanger et givent efter-selskabsskat-afkast. Får de ikke det, forsvinder de ud af landet. Omvendt: Er efter-selskabsskat-afkastet højere end i udlandet, vil investorerne strømme til Danmark, indtil afkastet igen er konkurreret ned. Med andre ord leder fuldkommen konkurrence til, at der ikke er nogen ekstraordinær profit. Afkastet efter skat er bestemt fra udlandet – det kan vi i Danmark ikke ændre på. Det betyder, at kapitalejerne slet ikke kommer til at bære skattebyrden, og det leder til, at selskabsskatten nedvælttes i lønnen og bliver fordelingsmæssig neutral, jf. boks 1.

Vismændene peger her på en inkonsistens: Eksempelvis antager centraladministrationen ved opgørelsen af det såkaldte tilbageløb på de offentlige finanser, at der *ikke* er 100-pct.-lønnedvæltning, men derimod overnormal profit og ufuldkommen konkurrence. Det leder til, at det såkaldte tilbageløb bliver større, end det ville have været, hvis centraladministrationen helt konsekvent havde forudsat 100-pct.-lønnedvæltning, jf. boks 2.

² Økonomer forudsætter ofte, at man får et højere afkast fra en given investering, hvis man anvender mange andre input, herunder arbejdskraft: Jo flere mænd, der deles om skovlene, jo bedre kan det betale sig at købe endnu en skovl/ jo mere produktiv vil en ekstra skovl være.

Boks 2: Tilbageløbet er større, når der ikke er 100 pct.- lønnevæltning

Ifølge Skatteministeriet er det automatiske tilbageløb ikke en egentlig adfærdssændring. Der er i stedet tale om en effekt, som opstår som en konsekvens af, at borgerne og virksomhederne bliver ramt på deres pengepung – dvs. effekten opstår, fordi borgernes og virksomhedernes privatøkonomi ændrer sig som følge af tiltaget, og indtægterne fra andre skatter og afgifter, dermed – helt automatisk – ændres: Ved en stramning af indkomstskatten bliver vi eksempelvis nødt til at tage hensyn til, at borgerne får færre penge mellem hænderne. Det giver færre moms- og afgiftsindtægter. Det skal fraregnes den umiddelbare stigning i skattene – ellers kommer vi til at overvurdere det, som statskassen får ind.

Er der 100-pct.-lønnevæltning er tilbageløbet ifølge centraladministrationen forholdsvist begrænset: Leder en selskabsskattenedsættelse alene til en stigning i de private lønninger, vil det ganske vist lede til højere skatteindtægter samt til moms- og afgiftsindtægter, når de højere lønninger omsættes til forbrug. Men de offentlige udgifter følger i høj grad også med op: Lønniveauet i den offentlige sektor vil stige, når lønniveauet i det private stiger, ligesom indkomstoverførslerne på grund af den såkaldte satsregulering også bliver højere, jf. også boks 1.

Hvis selskabsskattenedsættelsen i stedet tilfalder investorerne i form af højere udbytter eller kursstigninger på aktier, bliver det automatiske tilbageløb større. Det skyldes, at skatte- og afgiftsindtægterne fra indenlandske investorer stiger i form af eksempelvis aktieindkomstskat og moms uden at de offentlige udgifter samtidig påvirkes.

Overordnet set anbefaler vismændene at ændre regneprincipperne på tre områder:

Anbefaling 1: 50-pct.- lønnevæltning

For det første bør det konsekvent lægges til grund, at der ikke er fuldkommen konkurrence på vare- og arbejdsmarkederne. Mere konkret anbefaler vismændene, at centraladministrationen skal regne med, at ejere og lønmodtagere deler det ekstraordinære overskud i virksomhederne fifty-fifty. Det betyder, at byrden ved en stigning i selskabsskatten deles ligeligt mellem kapital-ejere og lønmodtagere.

Anbefaling 2: Omfanget af international overskudsflytning er mindre følsomt

Vismændene mener også, at centraladministrationen overvurderer den adfærdsdrevne effekt på de offentlige finanser fra ændringer i omfanget af international overskudsflytning.

Anbefaling 3: Private lønstigninger er neutrale for den offentlige saldo

Endelig bør det ifølge vismændene lægges til grund, at private lønstigninger er neutrale for de offentlige finanser og den finanspolitiske holdbarhed. I dag regner ministerierne i visse tilfælde med, at en stigning i de private lønninger vil forbedre saldoen. Stigningen i de private lønninger medfører ganske vist også stigende offentlige lønninger og via satsreguleringen stigende indkomstoverførsler, men centraladministrationen forudsætter i visse tilfælde, at stigningen i de offentlige udgifter ikke helt opvejer stigningen i indtægterne. Her anbefaler vismændene altså, at centraladministrationen fremadrettet i stedet helt konsekvent forudsætter, at stigningen i udgifterne fuldstændigt svarer til stigningen i indtægterne, så en stigning i det private lønniveau slet ikke påvirker den offentlige saldo.

Konsekvenserne af de tre anbefalinger vil blandt andet være, at selskabsskatten virker som en progressiv skat (dvs. en skat som indebærer, at højere indkomster betaler en større andel af deres indkomst i skat end lavere indkomster) modsat ministeriernes nuværende antagelse om, at den virker fordelingsmæssigt neutral. En anden konsekvens er, at de offentlige finanser svækkes mere, end ministerierne lægger til grund ved en reduktion af selskabsskatten.

Vismændenes kritik er på visse punkter meget teknisk. Nedenfor følger en række vinkler med forslag til spørgsmål til vismændene, idet der primært fokuseres på konsekvenserne, såfremt centraladministrationen imødekommer vismændenes kritik og ændrer den overordnede analyseramme.

Vinkel 1: Betyder vismændenes kritik, at metoden til beregningen af fordelingseffekten af en CO₂-afgift også skal ændres?

Når ministerierne analyserer diverse økonomisk-politiske tiltag, forudsætter de ofte, at der er fuldkommen konkurrence på såvel vare- som arbejdsmarkedet. Det sker blandt andet også, når effekten af en CO₂-afgift skal analyseres.³

Udvalget kunne spørge vismændene, om anbefalingen om at anvende en analyseramme med ufuldkommen konkurrence skal forstås bredere end i forhold til selskabsskatten? Med andre ord vil erhvervsrettede afgifter som eksempelvis en CO₂-afgift også delvis blive båret af virksomhedsejerne? I forlængelse af dette kunne udvalget spørge vismændene, om vismændene selv

³ Se eksempelvis [SAU Alm.del - Bilag 139: Rapport final \(ft.dk\)](#) her står "Beregningsteknisk er det lagt til grund, at en forhøjelse af CO₂-afgiften for industrien på sigt vil blive nedvæltet på husholdningerne gennem lavere lønninger i den private sektor. Det skyldes, at størstedelen af industrien er udsat for international konkurrence og derfor kun har begrænset mulighed for at overvælte CO₂-afgiften i varepriserne eller i overskuddet, da investorerne ellers vil flytte deres investeringer".

medregner en sådan effekt, når de analyserer konsekvenserne af en ensartet CO₂e-afgift?

Vinkel 2: Er aftalen om: Grøn skattereform for industri mv. fra 24 juni 2022 overfinansieret?

Vismændenes anbefaling 3) ovenfor vil have betydning for ministeriernes beregninger af effekten på den offentlige saldo af at ændre erhvervsafgifterne, jf. nedenfor.

Når Skatteministeriet beregner det såkaldte tilbageløb af erhvervsafgifter forudsætter ministeriet en høj grad af lønnedvæltning. For den del, der forudsættes nedvæltet i lønnen, forudsætter ministeriet et tilbageløb på 7,5 pct. Det afspejler en antagelse om, at de afledte stigninger i udgifterne til offentlige lønninger og indkomstoverførsler, som følge af de højere private lønninger, ikke helt opvejer stigningen i indtægterne. Tilbageløbet på 7,5 pct. er blandt andet anvendt i forbindelse med aftalerne om grøn skattereform fra december 2020 og 24. juni 2022.⁴ Skal ministerierne i stedet – som anbefalet af vismændene – regne med et tilbageløb på nul kr., trækker det isoleret set i retning af, at aftalerne er overfinansierede.

Det skal dog i den forbindelse pointeres, at såfremt revisionen af analyserammen leder til, at en større andel af CO₂-afgifterne forudsættes overvæltet på aktionærerne, jf. vinkel 1 ovenfor, så kan det ikke udelukkes, at tilbageløbet bliver større, og at aftalerne dermed er underfinansierede.

Vinkel 3: Vil produktivitetstigninger aldrig påvirke den finanspolitiske holdbarhed – heller ikke dem, der måtte følge af en reduktion af topskatten?

Ifølge vismændene bør det lægges til grund, at private lønstigninger er neutrale for de offentlige finanser, jf. anbefaling 3). Lønstigninger i det private kan opstå som følge af øget produktivitet i det private. Eksempelvis som følge af en lettelse af selskabsskatten, der får kapitalapparatet og dermed produktiviteten i den private sektor til at stige.

Andre gange vil produktivitetstigningerne imidlertid både gøre sig gældende i den offentlige og den private sektor og dermed påvirke løndannelsen generelt i økonomien. Eksempelvis viser et nyt studie ifølge Børsen, at topskatteletterelser vil få højtuddannede til at gå efter forfremmelser og jobskifte, hvor de får en højere løn, jf. "Nyt studie: Store gevinster ved at sænke topskat" i Børsen d. 21 august 2023. Dermed vil lønnen både stige i den private og i den offentlige sektor.

⁴ Det er fremgår blandt andet af lovforslaget L15, der blev vedtaget i marts 2023. Lovforslaget udmønter et element af "Aftale om grøn skattereform" fra den 8. december 2020. Med lovforslaget forhøjes energiafgiften på fossile brændsler for erhverv med 6 kr. pr. GJ (2021-niveau).

Udvalget kunne spørge vismændene om anbefaling 3) ovenfor gælder helt generelt, vil ingen former for produktivetsforbedringer påvirke de offentlige finanser, eller gælder det kun produktivetsstigninger, der alene leder til en stigning i produktiviteten i den private sektor?

Vinkel 4: Vil jeres anbefalinger ikke også lede til, at arve- og aktieindkomsts-katten – i modsætning til i dag – må forudsættes at påvirke det indenlandske investeringsomfang?

I den analyseramme, centraladministrationen anvender, påvirker beskatningen af den indenlandske formue som udgangspunkt ikke det indenlandske investeringsniveau. Det skyldes, at der ikke er en sammenhæng mellem det indenlandske investerings- og opsparingsniveau. Investeringsniveauet er alene bestemt af efter-selskabsskat-afkastet. Så længe vi i Danmark tilbyder det samme afkast som i udlandet, kan vi – fordi, Danmark er et lille land, der ikke påvirker verdensmarkedsrenten – tiltrække alle de investeringer, det skal være, jf. også boks 1.

Vismændene skriver imidlertid på side 168, at mange undersøgelser har påvist en væsentlig grad af såkaldt home bias, dvs. at kapitalejere alt andet lige foretrækker at placere deres kapital i indenlandske fremfor udenlandske aktiver. Det vil begrænse følsomheden for ændringer i selskabsskatten, men må vel omvendt forøge følsomheden for ændringer af ændringer i beskatningen af (afkastet fra) den indenlandske formue, netop fordi det dermed vil have betydning, hvor meget indenlandsk opsparing, der er til rådighed. Udvalget kunne på den baggrund spørge vismændene, om de så også mener, at ministerierne skal ændre metoden ved beregningen af effekterne af ændringer af eksempelvis aktieindkomsts-katten og arveskatten, herunder effekten af at reducere skatten på virksomhedsoverdragelser indenfor familien?

Vinkel 5: Er der ikke forskel på tilbageløbet på kort og på langt sigt?

Når ministerierne beregner effekten af en selskabsskattenedsættelse på den offentlige saldo, anvender de det samme tilbageløb – opgjort i procent af det umiddelbare provenu – på kort og langt sigt, se eksempelvis [svar på spørgsmål nr. 1 af 5. maj 2021](#). Men er der ikke forskel på tilbageløbet på kort og langt sigt? På kort sigt, hvor kapitalapparatet ikke er ændret, vil det vel i højere grad være kapitalejerne/investorerne, der bærer selskabsskattebyrden, end på sigt. Vil det ikke alt andet lige betyde, at tilbageløbet er højere på kort sigt – også selvom der regnes strukturelt?

Vinkel 6: Vil ufuldkommen konkurrence nødvendigvis lede til ren profit?

Udvalget kunne spørge vismændene om det ikke er korrekt, at såfremt der ikke er overnormal profit (på sigt), så vil en stigning i selskabsskatten ikke kunne overvæltes på investorerne (på sigt)?

Side 169 skriver vismændene, at ufuldkommen konkurrence ofte – men ikke altid – vil indebære, at en vis del af selskabernes indkomst består af ren profit. Udvalget kunne spørge vismændene, hvordan man i den sammenhæng skal forstå indtægterne fra et givent patent. Her skal vel tages hensyn til den usikkerhed, der er forbundet med udviklingen af patenter, samt at nogle virksomheder jo ikke lykkes med deres patentudvikling, hvorfor der måske ikke er ekstraordinær profit ved patentudvikling på sigt?

Udvalget kunne spørge vismændene, om ikke dette har betydning for beregningerne?

Vinkel 7: Hvor robust er antagelsen om, at kapitalejere og lønmodtagere deler byrden ved en selskabsskattestigning fifty-fifty?

Vismændene anbefaler, at centraladministrationen skal regne med, at ejere og lønmodtagere deler byrden ved en stigning i selskabsskatten, jf. ovenfor. Udvalget kan spørge vismændene, hvor robust denne antagelse er?

Dette dokument er udarbejdet af Folketingets Administration til brug for medlemmer af Folketinget. Efter ønske fra Folketingets Præsidium understøtter Folketingets Administration det parlamentariske arbejde i Folketinget, herunder lovgivningsarbejdet og den parlamentariske kontrol med regeringen ved at yde upartisk faglig bistand til medlemmerne. Faglige noter udarbejdet af Folketingets Administration er i udgangspunktet offentligt tilgængelige.

Bilag 1. Spørgsmål fra Finansudvalget

Formandskabet for De Økonomiske Råd fremlagde rapporten: "Dansk Økonomi, forår 2023" for Finansudvalget i forbindelse med offentliggørelsen af rapporten den 30. maj 2023. Finansudvalget besluttede i den forbindelse at stille en række spørgsmål til finansministeren. Finansministeriets gennemgående svar er, at ministeriet først vil kunne tage stilling til kritikken, når de har gennemgået rapporten ordentligt, jf. nedenfor

[FIU, Alm.del - 2022-23 \(2. samling\) - Spørgsmål 220: Spm. om, hvordan Finansministeriet og øvrige relevante ministerier har fulgt op på Det Økonomiske Råds formandskabs anbefalinger vedrørende regneprincipper ved henholdsvis tilgangseffekter ved ændrede dagpengeregler / Folketinget \(ft.dk\)](#)

[FIU, Alm.del - 2022-23 \(2. samling\) - Spørgsmål 221: Spm. om, hvornår ministeren endegyldigt vil melde ud, om man på baggrund af DØR's forårsrapport 2023 har tænkt sig at ændre på regneprincipperne på selskabsskatteområdet / Folketinget \(ft.dk\)](#)

[FIU, Alm.del - 2022-23 \(2. samling\) - Spørgsmål 222: Spm. om, hvilke lande \(ud over Danmark\) man har anvendt erfaringer fra til kvalificering af gældende regneprincipper mv. / Folketinget \(ft.dk\)](#)

[FIU, Alm.del - 2022-23 \(2. samling\) - Spørgsmål 223: Spm. om, hvad Finansministeriet vurderer kunne være konkrete årsager til – og indikationer på – variationer i løndannelse og selskabsstruktur på tværs af Danmark og et land som f.eks. Tyskland / Folketinget \(ft.dk\)](#)

ⁱ Egentlig skriver vismændene, at regeringen bør fremlægge dokumentation for, at der er positive effekter ved at øge F&U-fradraget yderligere. De økonomiske konsulenter vil dog i den forbindelse fremhæve, at der formentlig er positive effekter, spørgsmålet er snarere, om de positive effekter ved at øge subsidieringen yderligere er så store, at de kan begrunde tiltaget. Dette skal ikke mindst ses i lyset af, at tiltaget skal finansieres. Det skal i den forbindelse fremhæves, at de økonomiske konsulenter yder bistand vedr. dette emne. Således skrev den økonomiske chefkonsulent Kathrine Lange tilbage i 2011 en artikel til "Yearbook for Nordic Tax Research 2011" om emnet.